

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O NEKATERIH KONCESIJSKIH POGODBAH

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Z Zakonom o nekaterih koncesijskih pogodbah (Uradni list RS, št. 9/19, v nadaljnjem besedilu: ZNKP) se je v slovenski pravni red prenesla Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/23/EU), s tem pa se je za določene koncesije, ki niso izjema po Direktivi 2014/23/EU in katerih vrednost je enaka ali višja od predpisane mejne vrednosti, enotno uredilo pravila za izbiro koncesionarja in sklenitev ter izvajanje koncesijskih pogodb.

Republika Slovenija je preko Stalnega predstavništva Republike Slovenije pri Evropski uniji dne 9. 6. 2021 prejela uradni opomin Evropske komisije zaradi domnevne neskladnosti slovenske zakonodaje z Direktivo 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (kršitev št. 2021/2026).

Evropska komisija v uradnem opominu zavzema stališče, da nacionalno pravo Republike Slovenije trenutno ni združljivo z določbami prvega odstavka člena 3(1), členov 6 in 7, člena 18(2), člena 33(3), člena 38(7)(i), člena 42(1), člena 42(3), tretjega in četrtega pododstavka člena 42(3), člena 42(4)(b), zadnjega pododstavka člena 43(1) in člena 43(5) Direktive 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb ter člena 2a(2)(a) Direktive 89/665/EGS in člena 2a(2)(a) Direktive 92/13/EGS.

Po preučitvi očitanih domnevnih nepravilnosti je Vlada Republike Slovenije zavzela stališče, da je pri prenosu 6. in 7. člena Direktive 2014/23/EU zaradi napake v uradnem slovenskem prevodu Direktive 2014/23/EU prišlo do nepravilnega prenosa, saj glede na uradni slovenski prevod ni vsebinskega razlikovanja med besedilom prvega odstavka 6. člena in besedilom a) točke prvega odstavka 7. člena Direktive 2014/23/EU. Prav tako je bilo ugotovljeno neskladje tudi pri določbah ZNKP, s katerimi se ureja izvajanje koncesije s podizvajalci. Glede ostalih očitanih domnevnih nepravilnosti, pa je Vlada Republike Slovenije v odgovoru na uradni opomin Evropske komisije št. 542-196/2021, z dne... podala pojasnila in zavzela stališče, da sprememba ZNKP ni potrebna, saj ureditev posameznih členov ni v neskladju z določbami Direktive 2014/23/EU.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj sprememb in dopolnitev besedila Zakona o nekaterih koncesijskih pogodbah je odprava očitane neskladnosti, kot izhaja iz uradnega opomina Evropske komisije zaradi domnevne neskladnosti slovenske zakonodaje z Direktivo 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (kršitev št. 2021/2026).

2.2 Načela

Načela predlagane spremembe zakona se ne razlikujejo od načel, ki so bila podana ob sprejetju Zakona o nekaterih koncesijskih pogodbah.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:
Podrobnejše rešitve predloga zakona so:

- ureditev razlikovanja med koncedenti, ki delujejo na klasičnem področju (6. člen Direktive 2014/23/EU, t.i. javni naročniki) in tistimi koncedenti, ki delujejo na infrastrukturnem področju

in podeljujejo koncesije za izvajanje dejavnosti na tem področju (7. člen Direktive 2014/23/EU, t.i. naročniki);

- dopolnitev določb zakona, s katerimi se ureja izvajanje koncesije s podizvajalci.

b) Normativna usklajenost predloga zakona:

S spremembami in dopolnitvami Zakona o nekaterih koncesijskih pogodbah se odpravlja očitana neskladnost Zakona o nekaterih koncesijskih pogodbah z Direktivo 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb.

c) Usklajenost predloga zakona:

Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o nekaterih koncesijskih pogodbah (EVA: 2021-1611-0075), je bil ... objavljen na portalu E-demokracija in poslan prek IPP-sistema v medresorsko usklajevanje ministrstvom in Državni revizijski komisiji.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlagani zakon nima posledic za državni proračun in druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlagani zakon ne predvideva porabe proračunskih sredstev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

EU je 26. februarja 2014 objavila Direktivo 2014/23/EU in članicam EU naložila, da okvire s področja podeljevanja koncesij, ki jih ta direktiva opredeljuje, v nacionalno zakonodajo prenesejo do 18. aprila 2016. Države članice EU, ki so pravočasno posodobile nacionalno zakonodajo, imajo primerljiv zgled tudi za Slovenijo pri prenosu omenjene direktive v naš pravni red. Primeri takšnih držav članic EU so med drugim Italija, Češka in Malta.

Italija

V Italiji področje koncesij ureja zakonodajni odlok 50/2016, ki je začel veljati 19. aprila 2016 (v nadaljnjem besedilu: italijanski zakon). Italijanski zakon se nanaša na javna dela, pogodbe, povezane z blagom in storitvami, ter na koncesije, ki jih podeljujejo naročniki in druge podeljujoče entitete, ki jih opredeljuje italijanski zakon (npr. država, regionalni in lokalni organi, osebe javnega prava, javna podjetja itd.).

Italijanski zakon v italijansko nacionalno zakonodajo prenaša: (i) Direktivo 2014/23/EU, (ii) Direktivo 2014/24/EU o javnih naročilih in (iii) Direktivo 2014/25/EU o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštnih storitev (v nadaljnjem besedilu: direktive EU).

Vendar je obseg italijanskega zakona širši od direktiv EU, saj ureja vse postopke podeljevanja za pogodbe tako nad in pod pragom, določenim v direktivah, in vsebuje dodatna pravila, ki niso predvidena v direktivah, čeprav se pri tem zgleduje po istih načelih.

Člen 35 italijanskega zakona določa posebne mejne vrednosti za različne vrste pogodb, ki jih obravnava. Konkretno, za javne gradbene pogodbe in koncesije določa minimalno mejo, ki je enaka mejni vrednosti iz Direktive 2014/23/EU.

V istem členu so opredeljena tudi podrobna pravila za izračun ocenjene vrednosti gradbenih, storitvenih in blagovnih pogodb, ki so v členu razdeljene po tematskih sklopih. Člena 35 in 167 določata tudi nekaj ukrepov za preprečevanje izogibanja italijanskemu zakonu. Konkretno, nobeno javno naročilo ali koncesija ne sme biti podeljena, da bi se s tem izognili uporabi tega zakona. Poleg tega italijanski zakon določa, da izbira metode za izračun ocenjene vrednosti koncesije ne sme biti

opravljena, da se koncesija izključi s področja uporabe tega zakona.

Javne gradbene in storitvene koncesije so opredeljene kot pogodbe med naročnikom in zasebnim gospodarskim subjektom, katerih predmet je opravljanje gradenj ali storitev. Nadomestilo za te gradnje ali storitve je samo pravica do koriščenja gradnje ali storitve ali pa ta pravica skupaj s plačilom, ki ga izvedejo pristojni naročniki, če operativno tveganje, povezano z gradnjo ali storitvijo, nosi koncesionar.

Pri tem se kot operativno tveganje razume tveganje izpostavljenosti nihanjem na trgu, ki je lahko sestavljeno iz tveganja, ki se nanaša na manko povpraševanja, manko ponudbe ali manko povpraševanja in ponudbe hkrati. Šteje se, da koncesionar prevzame operativno tveganje, če ob normalnih pogojih delovanja ni zagotovljeno, da se povrnejo naložbe ali stroški, ki so nastali pri izvajanju gradenj ali storitev, ki so predmet koncesije. Del tveganja, ki se prenese na koncesionarja, vključuje resnično izpostavljenost nihanjem na trgu, tako da morebitna ocenjena izguba, ki jo koncesionar lahko ima, ni le nominalna ali zanemarljiva.

Italijanski zakon se ne uporablja za naslednje koncesije:

- storitvene koncesije za storitve zračnega prevoza, ki temeljijo na izdaji operativne licence v kontekstu Uredbe (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ali koncesije za storitve javnega potniškega prevoza v kontekstu Uredbe (ES) št. 1370/2007; ali
- storitvene koncesije za loterijske storitve, ki jih zajema koda CPV 92351100-7, ki jih država članica podeli gospodarskemu subjektu na podlagi izključne pravice.

Pravno varstvo

V skladu z zakonsko uredbo 104/2010 (v nadaljnjem besedilu: italijanski prizivni zakon) reševanje vseh sporov, ki so povezani s postopki podeljevanja s področja javnih gradenj, storitev in blaga, vključno z relevantnimi odškodninskimi zahtevki, spada v izključno pristojnost upravnih sodišč.

Vsak ukrep, sprejet med podelitvenim postopkom, lahko zainteresirana stranka izpodbija pred regionalnim upravnim sodiščem (v nadaljevanju besedilu: upravna pritožba).

Cilj upravne pritožbe je razveljavitev izpodbijanih upravnih ukrepov (npr. javnega razpisa, izključitev kandidata, itd.), da se tožniku omogoči sodelovanje na razpisu ali da se mu dodeli pogodba, odvisno od stopnje procesa, na kateri je naročnik sprejel izpodbijani upravni akt. Če tak razplet ni mogoč (npr. ker je bila pogodba že podeljena drugemu ponudniku), je vlagatelj upravne pritožbe upravičen zahtevati odškodnino za nastale stroške (vključno z odškodnino zaradi izgube možnosti, ang. loss of chances). V okviru istega postopka lahko tožnik zahteva tudi izdajo začasne odredbe, katere namen je suspendiranje veljavnosti ukrepa, ki se z upravno pritožbo izpodbija.

Če se na podlagi upravne pritožbe razveljavi neki ukrep v okviru postopka podelitve, ima upravni sodnik pravico pogodbo razglasiti za deloma ali v celoti neveljavno, in sicer v posebnih primerih, ki jih določata prvi odstavek 121. člena in 122. člen italijanskega prizivnega zakona (npr. oddaje naročila brez ustreznega oglaševanja poziva za zbiranje ponudb, uporaba pogajalskega postopka v nedovoljenih primerih, neupoštevanje obdobja mirovanja za podpis pogodbe itd.). V takih primerih, če pogodba zaradi nujnih potreb ne sme postati neveljavna, lahko sodnik: (i) določi denarno kazen v razponu od 0,5 % do 5 % pogodbene vrednosti ali (ii) skrajša trajanje pogodbe do največ 50 % od preostalega trajanja na dan objave sklepa sodišča.

Sklepe regionalnega upravnega sodišča je mogoče izpodbijati tudi pred Consiglio di Stato (v nadaljnjem besedilu: državni svet), ki je sodišče druge stopnje. V izjemnih primerih, ki jih določa 395. člen italijanskega civilnega zakonika, se je mogoče zoper odločitev državnega sveta pritožiti pred vrhovnim sodiščem.

Potem ko je bila pogodba podpisana, so vsi spori, ki izhajajo iz njenega delovanja, v pristojnosti italijanskih civilnih sodišč, razen če se spor nanaša na postopek podeljevanja koncesij.

Češka

Na Češkem koncesije in javno naročanje ureja en zakon, in sicer zakon št. 134/2016 Coll. (v nadaljnjem besedilu: češki zakon), ki je bil sprejet 19. aprila 2016 kot odgovor na zahteve iz direktiv

EU in je tako v skladu z zavezujočo zakonodajo EU.

Ta zakon določa pogoje in okvire sklepanja pogodb med naročnikom in ponudnikom pri javnih naročilih in koncesijah, pri čemer je v skladu s 4. členom češkega zakona v obeh primerih (tj. javnih naročanjih in koncesijah) naročnik lahko:

- Češka oz. njene organizacijske enote;
- češka nacionalna banka;
- organizacija, ki je proračunski uporabnik;
- teritorialna samoupravna enota ali njena organizacija, ki je proračunski uporabnik, ter
- neka druga pravna oseba, ki je bila ustanovljena za uresničevanje javnega interesa in ki jo je ustanovil drug javni organ, ki lahko izvaja odločilen vpliv ali je izvolil več kot polovico članov v upravni ali nadzorni organ te pravne osebe.

Postopek podeljevanja koncesij ureja 8. knjiga češkega zakona, in sicer od 174. do 186. člena, ki so razdeljeni na štiri poglavja: I. splošne določbe (174. in 175. člen), II. pravila glede podeljevanja koncesij (176. do 179. člen), III. postopek podeljevanja koncesij (180. do 185. člen) ter IV. poseben postopek, ki ureja sklenitev in dodatke k pogodbi (186. člen).

174. člen opredeljuje koncesije za gradnje in koncesije za storitve, ki so glavni predmet tega poglavja. Gre torej za koncesije, ki se nanašajo na gradnje ali na storitve, prek katerih naročnik gospodarskemu subjektu podeli pravico, da uporablja predmetne gradnje ali storitve, ali pa to pravico skupaj s plačilom. Določa še, da pod koncesije, ne glede na to, ali se nanašajo na gradnje ali storitve, spada tudi to, da gospodarski subjekt, ki mu je koncesija podeljena, prevzame operativno tveganje. Operativno tveganje se v skladu z zadnjim odstavkom 174. člena na gospodarski subjekt prenaša, ko pod normalnimi tržnimi pogoji ni mogoče zagotoviti, da se bo gospodarskemu subjektu naložba s povezanimi stroški povrnila. Tveganje je lahko prisotno na področju povpraševanja, ponudbe ali pa na obeh področjih hkrati.

S 175. členom se pretežno prenašajo določbe 8. člena Direktive 2014/23/EU, ki se nanašajo na način ocenjevanja vrednosti koncesije, 176. člen opredeljuje različne postopke, ki se nanašajo na koncesije in javna naročanja, ter specifične člene v češkem zakonu, ki te postopke obravnavajo, 177. člen pa je namenjen predvsem prenosu 10. člena Direktive 2014/23/EU in opredeljuje posebne primere, v katerih naročniku ni treba izvesti naročniškega postopka (tj. koncesije, podeljene gospodarskemu subjektu na podlagi izključne pravice, storitvene koncesije za zračni prevoz, storitvene koncesije za loterijske storitve, koncesije, ki jo naročnik podeli za opravljanje aktivnosti v državi zunaj območja EU, ter koncesije na področju obrambe in varnosti, ki izpolnjujejo zahteve iz 191. člena češkega zakona).

178. člen določa, da naročnik ni zavezan uporabiti naročniškega postopka, da bi dodelil majhno javno koncesijo, ki je po vrednosti enaka ali manjša od 20.000.000 CZK (kar je 20. 2. 2017 znašalo 740.139,75 €), v 179. členu pa je določeno, da mora naročnik določiti čas trajanja koncesije, ker se koncesijska pogodba lahko sklene samo za določen čas.

180. člen določa način izvedbe postopka podelitve koncesije. V prvemu odstavku naročniku nalaga, da postopek podeljevanja koncesije začne z objavo obvestila o koncesiji, s katerim gospodarske subjekte povabi k sodelovanju v obliki ponudnikov, nato pa mora koncedent na podlagi drugega odstavka gospodarske subjekte povabiti k pogajanju. Tretji odstavek določa, da mora koncedent določiti podrobne pogoje za izvedbo postopka koncesije v skladu z določbami tega odstavka. Četrti odstavek naročniku daje pravico, da se pogaja z udeleženci. Peti, šesti in osmi odstavek naročniku dovoljujejo, da lahko v postopek podeljevanja doda še druga pravila in merila v skladu z relevantnimi določbami, če se tako odloči. Sedmi odstavek določa, da mora v naročniški dokumentaciji določiti, kateri pogoji za izvedbo koncesijske pogodbe sestavljajo minimalne tehnične specifikacije, ki jih mora ponudnik izpolnjevati, in načrtovani potek postopka. Deveti odstavek naročniku daje pravico, da spreminja merila za podelitev koncesije z izjemo ocenjevalnih meril in minimalnih tehničnih specifikacij. Deseti odstavek določa, da naročnik med postopkom podeljevanja koncesije ne sme ponudnikom informacije predložiti na diskriminatoren način.

181. člen določa roke za oddajo ponudb in okvirnih ponudb. Ta rok ne sme biti krajši od 25 dni (oziroma 30 dni, če ni možna elektronska oddaja ponudb) od začetka postopka podeljevanja koncesije in 22 dni v primeru povabila k oddaji okvirnih ponudb.

182. člen opredeljuje tehnične specifikacije. To so konkretne zahteve in značilnosti, ki jih mora naročnik določiti na podlagi predpisov: a) določitev parametrov, ki izražajo izvedbene ali funkcionalne zahteve in opis namena ali potreb, ki jih je treba izpolnjevati, b) sklicevanje na standarde oziroma tehnične dokumentacije ali c) sklicevanje na oznake.

183. člen opredeljuje ocenjevanje ponudnikov v postopku podeljevanja koncesij in v prvem odstavku določa, da mora naročnik navesti merila za ocenjevanje v obvestilu o naročilu oziroma ob povabilu k oddaji ponudb. Ta merila za ocenjevanje morajo izhajati iz objektivnih dejstev in se nanašati na gospodarski subjekt ali na področje koncesije. Drugi odstavek tega člena naročniku dovoljuje, da spremeni vrstni red meril za ocenjevanje, če prejme ponudbo, ki predlaga izjemno inovativno rešitev, ki je skrben naročnik ni mogel predvideti.

184. člen opredeljuje izbor gospodarskega subjekta in prekinitev postopka podeljevanja koncesije. V skladu z drugim odstavkom tega člena lahko naročnik postopek podeljevanja koncesije prekine, če ta preseže mejo, ki jo je določila vladna odločba, in hkrati presega ocenjeno vrednost koncesije za več kot 20 % oziroma če naročnik obvestila o naročilu ni objavil v Uradnem listu EU.

185. člen določa, da mora naročnik obvestilo o podelitvi koncesije objaviti v skladu z 212. členom zakona v 48 dneh po poteku pogodbe.

186. člen določa, v katerih primerih mora naročnik za mnenje o koncesiji prositi ministrstvo za finance.

Koncedent mora v skladu s 1. odstavkom 174. člena upoštevati tudi 1., 2., 10., 11., 12. in 13. poglavje ter splošne določbe 7. poglavja zakona.

Pravno varstvo. Osnovno sredstvo zoper ukrepe naročnika je ugovor. Ugovor je mogoč zoper vse ukrepe naročnika in ga je treba naročniku predložiti v zakonsko določenem roku, ki je v primeru ugovorov: (i) zoper razpisno dokumentacijo: isti kot rok za oddajo ponudb, (ii) zoper kvalifikacijske zahteve: v istem roku kot za oddajo prijave za sodelovanje in (iii) zoper obvestilo naročnika: v 15 dneh od vročitve teh.

Naročnik mora proučiti ugovor in pritožniku poslati pisni sklep z odgovorom, ali se ali se ne strinja s pritožnikovim ugovorom, skupaj z utemeljitvijo odločitve, v 15 dneh od datuma prejetja ugovora.

Če se naročnik odloči, da ne ugiha ugovoru, mora pritožnika obvestiti o možnosti, da v 10 dneh od vročitve odločbe naročnika vloži predlog za začetek postopka za oceno praks naročnika pri uradu za varstvo konkurence (v nadaljnjem besedilu: urad).

Če se pritožnik ne strinja z odločitvijo urada, je mogoče v 15 dneh od datuma uradnega obvestila o odločitvi vložiti pritožbo pri predstojniku urada.

Edino možno sredstvo zoper odločitev urada (kot upravnega organa) je vložitev tožbe zoper odločbo pri ustreznem regionalnem sodišču na podlagi zakona št. 150/2002 Sb. (zakona o upravnem pravosodju), in to v dveh mesecih od prejetja odločitve urada.

Malta

Glavni zakonodajni dokument, ki ureja koncesije na Malti, je predpis glede koncesijskih pogodb (pravno obvestilo 353 iz leta 2016; v nadaljnjem besedilu: malteški zakon). Ta je bil pripravljen v skladu s 4. členom zakona za finančno upravljanje in revizijo, ki ministru za finance dovoljuje pripravo predpisov s področij, opredeljenih v tem zakonu, za natančnejše urejanje teh področij.

Malteški zakon velja za koncesije za gradnje in storitve. Značilni elementi gradbenih in storitvenih koncesij, kot jih določata a) in b) točka prvega odstavka 2. člena malteškega zakona, so, da je nadomestilo, podeljeno koncesionarju, sestavljeno samo iz pravice do koriščenja gradenj ali storitev, ki so predmet koncesijske pogodbe, ali pa iz te pravice skupaj s plačilom ter da je operativno tveganje preneseno na koncesionarja.

Naslednja določba malteškega zakona natančneje opredeljuje prenos operativnega tveganja na

koncesionarja, ki mora spremljati podelitev gradbenih ali storitvenih koncesij. To operativno tveganje zajema tveganje, ki se nanaša na ponudbo ali povpraševanja ali pa na oboje. Šteje se, da koncesionar prevzame operativno tveganje, kadar v skladu z normalni pogoji poslovanja ni zagotovljeno, da se povrnejo naložbe ali stroški, nastali pri izvajanju gradenj ali storitev, ki so predmet koncesije. Del tveganja, ki se prenese na koncesionarja, vključuje dejansko izpostavljenost nepredvidljivostim na trgu, tako da morebitne ocenjene izgube, ki jih koncesionar lahko ima, niso le nominalne ali zanemarljive.

Splošna pravila, določena v malteškem zakonu, veljajo za vse podelitve koncesij ne glede na vrednost, vendar so zahteve strožje (zlasti v zvezi z obveščanjem javnosti in objavo pogodbenih obvestil) v primeru gradbenih in storitvenih koncesij, katerih ocenjena vrednost presega 5.225.000 € (brez DDV).

Pred začetkom veljavnosti novih predpisov leta 2016 je zakonodaja, izdana leta 2015, že zagotovila pravna sredstva za zaščito kandidatov v koncesijskih postopkih, ki se čutijo prizadete zaradi dodelitve koncesije. Konkretno, predpisi glede nadzornega organa za koncesije (pravno obvestilo 214 iz leta 2015) vzpostavljajo nadzorni organ, ki lahko prouči pritožbe kandidatov, ki se čutijo prizadete s katero koli odločitvijo naročnika v zvezi s postopkom za podelitev koncesije, vključno s katero koli odločitvijo o izključitvi ponudnika ali o vključitvi pogojev, ki kršijo pravice kandidata. Predpis glede organa za nadzor zdravstvenih koncesij ureja organ, ki opravlja podobno funkcijo, vendar v specifičnem kontekstu zdravstvenih storitev. Ti predpisi niso bili razveljavljeni z novimi uredbami, čeprav je mogoče predvidevati, da bodo manj pomembni, ko je to področje urejeno s specifičnimi določbami v malteškem zakonu.

V skladu z malteškim zakonom je za nadzor nad postopki podeljevanja koncesij pristojen tudi nadzorni organ za javne pogodbe. Tako lahko potencialni kandidati pri tem organu vložijo argumentirano vlogo pred koncem konkurenčnega postopka. To lahko storijo v primeru domnevnih diskriminatornih specifikacij, da se popravijo neke napake ali odpravijo kakšne nejasnosti. Kandidati se imajo pravico organu pritožiti tudi po podelitvi koncesije. Na odločitve organa je mogoča pritožba pri pristojnem prizivnem sodišču.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Zakon ne bo imel posledic za postopke javne uprave ali pravosodnih organov, saj ne uvaja novih postopkov ali administrativnih bremen.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Zakon ne ustvarja nobenih dodatnih obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Zakon ne bo imel posledic na okolje in prostor.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Zakon ne ustvarja posledic za gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Zakon ne ustvarja posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Zakon ne ustvarja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Zakon ne ustvarja posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Sprejeti zakon bo objavljen na spletnih straneh, Ministrstvo za finance bo v okviru svojih pristojnosti tudi spremljalo izvajanje sprejetega predpisa.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Datum objave na spletnem portalu e-Demokracija:

Gradivo je bilo posredovano v strokovno usklajevanje:

- Ministrstvo za infrastrukturo,
- Ministrstvo za okolje in prostor,
- Službi Vlade Republike Slovenije za zakonodajo,
- Državna revizijska komisija.

Gradivo je usklajeno z:

- Ministrstvom za infrastrukturo,
- Ministrstvom za okolje in prostor,
- Službo Vlade Republike Slovenije za zakonodajo,
- Državno revizijsko komisijo.

Predlog zakona je bil ... posredovan v medresorsko usklajevanje in sočasno objavljen na spletnem portalu e-Demokracija.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

Pri pripravi zakona niso sodelovali zunanji strokovnjaki.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- mag. Andrej Šircelj, minister za finance
- mag. Kristina Šteblaj, državna sekretarka
- dr. Katja Lautar, državna sekretarka
- mag. Maja Hostnik Kališek, državna sekretarka
- mag. Aleksander Nagode, generalni direktor na Ministrstvu za finance
- Goran Kitić, vodja sektorja na Ministrstvu za finance
- Matej Čepeljnik, sekretar

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O NEKATERIH KONCESIJSKIH POGODBAH

1. člen

V Zakonu o nekaterih koncesijskih pogodbah (Uradni list RS, št. 9/19) se v 13. točki prvega odstavka 11. člena za besedo »koncedent« doda besedilo », ki izvaja eno od dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU in podeljuje koncesije za izvajanje ene od teh dejavnosti,«.

2. člen

V 12. členu se v naslovu za besedno zvezo »koncedentu, ki« doda besedilo »izvaja eno od dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU in podeljuje koncesije za izvajanje ene od teh dejavnosti, in«.

V točki a) prvega odstavka 12. člena se za besedo »koncedent« doda besedilo », ki izvaja eno od dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU in podeljuje koncesije za izvajanje ene od teh dejavnosti,«.

V točki b) prvega odstavka 12. člena se za besedo »koncedentov« doda besedilo », ki izvajajo eno od dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU in podeljujejo koncesije za izvajanje ene od teh dejavnosti,«.

Besedilo šestega odstavka 12. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Če je bilo skupno podjetje ustanovljeno za opravljanje dejavnosti v najmanj triletnem obdobju in akt o ustanovitvi skupnega podjetja določa, da bodo koncedenti, ki ga sestavljajo in izvajajo eno od dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU in podeljujejo koncesije za izvajanje ene od teh dejavnosti, ostali del tega skupnega podjetja najmanj za enako obdobje, se ta zakon ne uporablja za koncesije na področju dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU, ki jih:

- a) skupno podjetje, ki ga je več koncedentov, ki izvajajo eno od dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU in podeljujejo koncesije za izvajanje ene od teh dejavnosti, ustanovilo izključno za opravljanje dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU, podeli enemu od teh koncedentov ali
- b) koncedent, ki izvaja eno od dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU in podeljuje koncesije za izvajanje ene od teh dejavnosti, podeli skupnemu podjetju, katerega del je.«.

3. člen

19. člen se spremeni tako, da se glasi:

»19. člen

(pogodbe, ki zajemajo dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU in druge dejavnosti)

(1) Koncedent lahko pri pogodbah, namenjenih za več dejavnosti, sklene ločene pogodbe za vsako posamezno dejavnost ali enotno pogodbo. Odločitev o sklenitvi enotne pogodbe ali več ločenih pogodb se ne sme sprejeti z namenom, da se pogodbe izključijo iz uporabe tega zakona ali zakona, ki ureja javno naročanje.

(2) Če se odloči skleniti ločene pogodbe, se izvede ločen postopek za sklenitev pogodbe za posamezni del, skladno s pravili, ki veljajo za vsakega od njih, glede na značilnosti posamezne dejavnosti.

(3) Kadar se koncedent, ki izvaja eno od dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU in podeljuje koncesije za izvajanje ene od teh dejavnosti, odloči skleniti enotno pogodbo, se ne glede na 17. člen tega zakona uporabljata četrti in peti odstavek tega člena. Če pa eno od zadevnih dejavnosti iz prejšnjega stavka ureja 346. člen PDEU ali Direktiva 2009/81/ES, se uporablja 20. člen tega zakona.

(4) Za pogodbo, namenjeno za več dejavnosti, se uporabljajo pravila za dejavnost, za katero je pretežno namenjena.

(5) Pri pogodbah, pri katerih objektivno ni mogoče določiti, za katero dejavnost je pretežno namenjena, se veljavna pravila določajo v skladu z naslednjim:

- a) pogodba se sklene v skladu z določbami tega zakona, ki se uporabljajo za koncesije, ki jih podeljujejo koncedenti iz a), b) ali c) točke prvega odstavka 21. člena tega zakona, ki ne izvajajo ene od dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU in ne podeljujejo koncesije za izvajanje ene od teh dejavnosti, če za eno od dejavnosti, za katero se sklepa pogodba, veljajo te določbe zakona, za drugo pa veljajo določbe tega zakona, ki se uporabljajo za koncesije, ki jih podeljujejo koncedenti, ki izvajajo eno od dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU in podeljujejo koncesije za izvajanje ene od teh dejavnosti;
- b) pogodba se sklene v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje, če za eno od dejavnosti, za katere je namenjena pogodba, velja ta zakon, za drugo pa zakon, ki ureja javno naročanje;
- c) pogodba se sklene v skladu s tem zakonom, če za eno od dejavnosti velja ta zakon, za drugo pa ne veljata niti ta zakon niti zakon, ki ureja javno naročanje.«.

4. člen

20. člen se spremeni tako, da se glasi:

»20. člen

(koncesije, ki zajemajo dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU ter dejavnosti, ki vključujejo obrambne in varnostne vidike)

(1) Koncedent, ki izvaja eno od dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU in podeljuje koncesije za izvajanje ene od teh dejavnosti, lahko pri pogodbah, namenjenih za več dejavnosti, sklene ločeno pogodbo za vsako posamezno dejavnost ali enotno pogodbo. Odločitev o sklenitvi enotne pogodbe ali več ločenih pogodb se ne sme sprejeti z namenom, da se pogodbe izključijo iz uporabe tega zakona ali zakona, ki ureja javno naročanje na področju obrambe in varnosti.

(2) Če se koncedent odloči skleniti ločene pogodbe, se izvede ločen postopek za sklenitev pogodbe skladno s pravili, ki veljajo za vsako od njih glede na značilnosti posamezne dejavnosti.

(3) Kadar se koncedenti, ki izvajajo eno od dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU in podeljujejo koncesije za izvajanje ene od teh dejavnosti, odločijo skleniti enotno pogodbo, se ne glede na 18. člen tega zakona uporabljata četrti in peti odstavek tega člena.

(4) Kadar se koncedent, ki izvaja eno od dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU in podeljuje koncesije za izvajanje ene od teh dejavnosti, odloči skleniti enotno pogodbo, se za sklenitev pogodbe, namenjene dejavnosti, ki jo ureja ta zakon, in drugi dejavnosti, ki jo ureja 346. člen PDEU, ta zakon ne uporablja.

(5) Kadar se koncedent, ki izvaja eno od dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU in podeljuje koncesije za izvajanje ene od teh dejavnosti, odloči skleniti enotno pogodbo, se pogodba, namenjena dejavnosti, ki jo ureja ta zakon, in drugi dejavnosti, ki jo ureja zakon, ki ureja javno naročanje na področju obrambe in varnosti, sklene v skladu s tem zakonom ali v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje na področju obrambe in varnosti. Če takšna pogodba vključuje tudi naročila ali druge elemente, ki jih ureja 346. člen PDEU, se lahko pogodba sklene brez uporabe tega zakona.

(6) Odločitev za sklenitev enotne pogodbe iz četrtega in petega odstavka tega člena mora temeljiti na objektivnih razlogih in ne sme biti sprejeta z namenom, da se pogodbe izključijo iz uporabe tega zakona.

5. člen

(1) V prvem odstavku 45. člena se za besedo »Koncedent« doda besedilo »iz a), b) in c) točke prvega odstavka 21. člena tega zakona«, za besedo »mora« se doda besedilo », koncedent iz točke č) in d) pa lahko«, besedo »izključiti« pa se zamenja z besedo »izključi«.

(2) V drugem odstavku 45. člena se za besedo »Koncedent« doda besedilo »iz a), b) in c) točke prvega odstavka 21. člena tega zakona«.

(3) V tretjem odstavku 45. člena se za besedo »koncedent« doda besedilo »iz a), b) in c) točke prvega odstavka 21. člena tega zakona«.

(4) V drugi in tretji alineji šestega odstavka 45. člena se za besedo »zakona« doda besedilo », ki ne izvajajo ene od dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU in ne podeljujejo koncesije za izvajanje ene od teh dejavnosti,«.

(5) V sedmem odstavku 45. člena se za besedo »Koncedent« doda besedilo »iz a), b) in c) točke prvega odstavka 21. člena tega zakona«.

6. člen

V 59. členu se besedilo šestega odstavka dopolni z besedilom:

»Če koncedent zavrne predlaganega podizvajalca, mora od gospodarskega subjekta zahtevati njegovo zamenjavo.«.

Doda se nov deveti odstavek, ki se glasi:

»(9) Koncedent lahko v koncesijski dokumentaciji določi, da obveznosti iz tega člena veljajo tudi za naslednje situacije, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe tega člena:

- koncesije za storitve poleg tistih, ki zadevajo opravljanje storitev v objektih pod nadzorom koncesionarja, ali na dobavitelje blaga, ki so vključeni v koncesije za gradnje ali storitve;
- podizvajalce podizvajalcev koncesionarja ali naslednje podizvajalce v podizvajalski verigi.«.

7. člen

V tretjem odstavku 63. člena se za besedama »koncedent« in »koncedentom« doda besedilo », ki izvaja eno od dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU in podeljuje koncesije za izvajanje ene od teh dejavnosti«.

8. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. in 2. členu:

Z dopolnitvijo besedila členov se odpravlja ugotovljena nepravilnost, na katero je Evropska komisija opozorila z Uradnim opominom Evropske komisije zaradi domnevne neskladnosti slovenske zakonodaje z Direktivo 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (kršitev št. 2021/2026), da 6. in 7. člen Direktive 2014/23/EU (v nadaljnjem besedilu: Direktiva), ki opredeljujeta javne naročnike oziroma naročnike, nista pravilno prenesena.

Prvotna ureditev je bila pripravljena na način, da sta oba izraza poenotena z izrazom, ki je bil že uveljavljen v slovenskem pravnem redu na področju koncesij, in sicer tako, da izraz koncedent zajame vse javne naročnike in vse naročnike. V Zakonu o nekaterih koncesijskih pogodbah (Uradni list RS, št. 9/19; v nadaljnjem besedilu: ZNKP) tako koncedenti iz točk a), b) in c) prvega odstavka 21. člena zajemajo tako javne naročnike iz 6. člena Direktive, kot tudi naročnike iz a) točke prvega odstavka 7. člena Direktive. Koncedenti iz točk č) in d) prvega odstavka 21. člena ZNKP so naročniki iz točk b) in c) prvega odstavka 7. člena Direktive. Razlikovanja glede koncedentov, ki ne izvajajo, in med tistimi, ki izvajajo dejavnosti iz Priloge II Direktive v opredelitvi koncedenta v 21. členu ni, je pa razvidno iz večine določb ZNKP, pri določbah, ki veljajo le za tiste koncedente, ki so po Direktivi naročniki, pa je bilo potrebno besedilo člena ustrezno dopolniti.

K 3. in 4. členu

Predmetna člena (19. in 20. člen ZNKP) se vsebinsko ne spreminjata, dopolnitev besedila členov je potrebna, ker se v primerih sklenitve enotne pogodbe dopolnjuje opredelitev koncedentov, ki so po Direktivi naročniki, s preoblikovanjem besedila pa se zagotavlja lažje razumevanje določbe.

K 5. členu

Z dopolnitvijo besedila člena se odpravlja ugotovljena nepravilnost, da 6. in 7. člen Direktive, ki opredeljujeta javne naročnike oziroma naročnike, nista pravilno prenesena.

K 6. členu

Z dopolnitvijo besedila člena se odpravlja ugotovljena pomanjkljivost v zvezi z določbo (b) točke četrtega odstavka 42. člena Direktive, kjer Evropska komisija Republiki Sloveniji očita, da določba ni bila pravilno prenesena, saj iz šestega odstavka 59. člena ZNKP ne izhaja obveznost koncedenta, da mora v primeru zavrnitve predlaganega podizvajalca, od ponudnika oziroma koncesionarja zahtevati zamenjavo zavrjenega podizvajalca, kot je to predvideno v predmetni določbi Direktive. Iz tega razloga je dopolnjeno besedilo šestega odstavka 59. člena ZNKP.

Z novim devetim odstavkom 59. člena ZNKP pa se odpravlja očitani pomanjkljivi prenos določb tretjega in četrtega pododstavka tretjega odstavka 42. člena Direktive.

K 7. členu

Z dopolnitvijo besedila člena se odpravlja ugotovljena nepravilnost, da 6. in 7. člen, ki opredeljujeta javne naročnike oziroma naročnike, nista pravilno prenesena.

K 8. členu

Določen je začetek veljavnosti zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

11. člen

(izjeme, za katere se zakon ne uporablja)

(1) Ta zakon se ne uporablja za:

1. koncesije za negospodarske storitve splošnega pomena;
2. koncesije, ki jih koncedent podeli v skladu s postopkom, ki se razlikuje od postopkov iz tega zakona in ga določa:
 - a) pravni instrument, ki ustvarja obveznosti na podlagi mednarodnega prava, kot je mednarodni sporazum, sklenjen v skladu s PDEU in Pogodbo o Evropski uniji (prečiščena različica Pogodbe o Evropski uniji, UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 13; v nadaljnjem besedilu: PEU) med Republiko Slovenijo in morebitno drugo državo članico EU ter eno ali več tretjimi državami ali njihovimi enotami, ter zajema gradnje, blago ali storitve, namenjene podpisnicam tega mednarodnega sporazuma za skupno izvajanje ali uporabo projekta, ali
 - b) mednarodna organizacija;
3. koncesije, ki jih koncedent podeli v skladu s postopkom, ki se razlikuje od postopkov iz tega zakona in ga določa mednarodna organizacija ali mednarodna finančna institucija, kadar koncesijo v celoti financira ta organizacija ali institucija; kadar koncesijo večinoma sofinancira mednarodna organizacija ali mednarodna finančna institucija, se o veljavnih postopkih podelitve koncesije dogovorita koncedent in ta organizacija oziroma institucija;
4. koncesije, pri katerih bi izvedba postopkov podelitve koncesije po tem zakonu povzročila posredovanje informacij, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z bistvenimi varnostnimi interesi Republike Slovenije;
5. koncesije, ki imajo naravo dovoljenja, postopek podelitve pa je urejen z zakonom in določa, da se koncesija lahko podeli subjektu, ki zanjo zaprosi in izpolnjuje z zakonom predpisane pogoje;
6. koncesije na obrambnem in varnostnem področju iz Direktive 2009/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju postopkov za oddajo nekaterih naročil gradenj, blaga in storitev, ki jih oddajo naročniki na področju obrambe in varnosti, ter spremembi direktiv 2004/17/ES in 2004/18/ES (UL L št. 216 z dne 20. 8. 2009, str. 76), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2017/2367 z dne 18. decembra 2017 o spremembi Direktive 2009/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede pragov za uporabo v postopkih za oddajo naročil (UL L št. 337 z dne 19. 12. 2017, str. 22), ki jih urejajo:
 - a) posebna postopkovna pravila na podlagi mednarodnega sporazuma ali dogovora, ki je sklenjen med eno ali več državami članicami EU in eno ali več tretjimi državami;
 - b) posebna postopkovna pravila na podlagi sklenjenega mednarodnega sporazuma ali dogovora, ki zadeva nameščanje vojaških enot in se nanaša na podjetja v državi članici ali tretji državi;
 - c) posebna postopkovna pravila mednarodne organizacije, ki nabavlja za svoje namene ali za koncesije, ki jih mora država članica podeliti v skladu s temi pravili;
7. koncesije, pri katerih sta podelitev in izvajanje koncesije skladno s predpisom, ki ureja varovanje tajnih podatkov, določena in označena s stopnjo tajnosti ali ju morajo spremljati posebni varnostni ukrepi v skladu s predpisi Republike Slovenije, če Republika Slovenija ugotovi, da bistvenih interesov ni mogoče zavarovati z blažjimi ukrepi, na primer z zahtevami za zaščito zaupnosti informacij, ki jih dajo na voljo koncedent v postopku izbire koncesionarja;
8. koncesije za gradnje ali storitve, ki so neposredno povezane z vojaško opremo ali občutljivo opremo ali koncesije za gradnje ali storitve za specifične vojaške namene ali občutljive gradnje in storitve, ki jih ena vlada podeli drugi;
9. koncesije, podeljene v tretji državi, ki se izvajajo, ko so sile nameščene zunaj ozemlja Evropske unije, če jih je treba zaradi operativnih potreb skleniti z gospodarskimi subjekti z območja, na katerem se izvajajo operacije;
10. koncesije, pri katerih bistvenih varnostnih interesov države ni mogoče zavarovati z blažjimi ukrepi, na primer z zahtevami za zaščito zaupnosti informacij, ki jih da na voljo koncedent v postopku izbire koncesionarja;
11. koncesije za storitve za:
 - a) pridobitev ali najem zemljišč, obstoječih stavb ali drugih nepremičnin ali z njimi povezanih pravic s kakršnimi koli finančnimi sredstvi;
 - b) pridobitev, razvoj, produkcijo ali koprodukcijo programskega gradiva za avdiovizualne ali radijske medijske storitve, ki jih podeljujejo koncedenti avdiovizualnih ali radijskih medijskih storitev, ali

koncesije za oddajni čas ali zagotavljanje programov, ki se podelijo ponudnikom avdiovizualnih ali radijskih medijskih storitev;

c) storitve na področju arbitraže in spravnih postopkov;

č) naslednje pravne storitve:

- ☐ pravno zastopanje stranke po odvetniku v arbitraži ali spravnem postopku v Republiki Sloveniji, državi članici, tretji državi ali pred mednarodno instanco za arbitražo ali spravni postopek ali v sodnih postopkih pred sodišči ali javnimi organi Republike Slovenije, države članice ali tretje države ali pred mednarodnimi sodišči ali institucijami;
- ☐ pravno svetovanje, ki se izvaja med pripravami na postopek iz prejšnje alineje te točke ali če obstajajo konkretni indici in velika verjetnost, da bo zadeva, o kateri se svetuje, postala predmet takega postopka, če svetuje odvetnik;
- ☐ storitve overitev in avtentikacije dokumentov, ki jih morajo izvajati notarji;
- ☐ pravne storitve, ki jih opravljajo skrbniki ali zakoniti zastopniki, ali druge pravne storitve, katerih izvajalce določijo sodišče v Republiki Sloveniji ali zadevni državi članici EU ali ki so z zakonodajo določeni za opravljanje posebnih nalog pod nadzorom takih sodišč;
- ☐ druge pravne storitve, ki so v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici povezane z izvajanjem javne oblasti, tudi če le priložnostno;

d) finančne storitve v zvezi z izdajo, prodajo, nakupom ali prenosom vrednostnih papirjev ali drugih finančnih instrumentov, storitve centralne banke in za posle, izvedene z evropskim instrumentom za finančno stabilnost in evropskim mehanizmom za stabilnost;

e) posojila, ne glede na to, ali so povezana z izdajo, prodajo, nakupom ali prenosom vrednostnih papirjev ali drugih finančnih instrumentov;

f) storitve civilne obrambe, civilne zaščite in preprečevanja nevarnosti, ki jih izvajajo neprofitne organizacije ali združenja in jih zajemajo kode CPV 75250000-3, 75251000-0, 75251100-1, 75251110-4, 75251120-7, 75252000-7, 75222000-8, 98113100-9 in 85143000-3, razen storitev prevoza bolnikov z reševalnimi avtomobili;

g) storitve političnih kampanj, ki jih zajemajo kode CPV 79341400-0, 92111230-3 in 92111240-6, če jih podeli politična stranka v okviru predvolilne kampanje;

12. koncesije storitev, ki se podelijo koncedentu ali združenju koncedentov na podlagi izključne pravice, in za koncesije storitev, ki se gospodarskemu subjektu podelijo na podlagi izključne pravice, ki je bila v skladu z zakonom ali drugim objavljenim predpisom, skladnim s PDEU, podeljena za opravljanje dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU;

13. koncesije, ki jih koncedent podeli za izvajanje svojih dejavnosti v tretji državi, kadar pri tem ni fizično uporabljeno omrežje ali geografsko območje v Evropski uniji;

14. koncesije, ki koncedentom, ki delujejo na področju javnih komunikacijskih omrežij, omogočajo, da nudijo ali izkoriščajo javna komunikacijska omrežja ali nudijo izvajanje ene ali več javnih komunikacijskih storitev javnosti;

15. koncesije za zagotavljanje ali upravljanje fiksni omrežij, namenjenih zagotavljanju javnih storitev v zvezi s proizvodnjo, transportom ali distribucijo pitne vode, in koncesije za dobavo pitne vode;

16. koncesije za projekte vodnega inženirstva, namakanja ali izsuševanja, če količina vode, namenjene za dobavo pitne vode, zajema več kot 20 % celotne količine vode, zagotovljene s temi projekti ali z namakalnimi ali drenažnimi napravami, ter koncesije za odstranjevanje ali čiščenje odpadnih voda, če so te koncesije povezane z dejavnostmi iz prejšnje točke;

17. koncesije, ki jih podeljujejo koncedenti, ki opravljajo dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU, če se v skladu s pravili, določenimi v zakonu, ki ureja javno naročanje, ugotovi, da je v Republiki Sloveniji ta dejavnost neposredno izpostavljena konkurenci na trgih, do katerih dostop ni omejen;

18. koncesije za storitve zračnega prevoza na podlagi izdaje operativne licence v smislu Uredbe (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti (UL L št. 293 z dne 31. 10. 2008, str. 3), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2018/1139 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2018 o skupnih pravilih na področju civilnega letalstva in ustanovitvi Agencije Evropske unije za varnost v letalstvu ter spremembi uredb (ES) št. 2111/2005, (ES) št. 1008/2008, (EU) št. 996/2010, (EU) št. 376/2014 ter direktiv 2014/30/EU in 2014/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi uredb (ES) št. 552/2004 in (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Sveta (EGS) št. 3922/91 (UL L št. 212 z dne 22. 8. 2018, str. 1), ali za koncesije za storitve javnega potniškega prevoza v smislu Uredbe (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L št. 315 z dne 3. 12. 2007, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2016/2338 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o spremembi Uredbe (ES) št.

1370/2007 v zvezi z odprtjem trga za notranje storitve železniškega potniškega prevoza (UL L št. 324 z dne 23. 12. 2016, str. 22), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1370/2007/ES);

19. koncesije za storitve za loterijske storitve, ki jih zajemajo kode CPV 92351100-7, ki se gospodarskemu subjektu podelijo na podlagi izključne pravice; podelitev takšne izključne pravice se objavi v Uradnem listu Evropske unije.

(2) O vseh pravnih instrumentih iz 2.a) točke prejšnjega odstavka Evropsko komisijo obvesti ministrstvo, pristojno za koncesije. V obvestilo vključi podatke, ki mu jih koncedent pošlje v roku in vsebini, kot sta določena v 63. členu tega zakona.

(3) V primeru podelitve izključne pravice iz 12. točke prvega odstavka tega člena ministrstvo, pristojno za delovno področje, na katerem je bila podeljena izključna pravica, v enem mesecu po podelitvi izključne pravice o tem obvesti Evropsko komisijo. Če zakon, na podlagi katerega je bila podeljena izključna pravica, ne določa specifičnih obveznosti glede transparentnosti, mora koncedent v primeru podelitve koncesije na podlagi te izključne pravice v objavo poslati obvestilo o podelitvi koncesije iz 40. člena tega zakona.

12. člen

(koncesije, podeljene povezanemu podjetju ali skupnemu podjetju ali koncedentu, ki je del skupnega podjetja)

(1) Če je povezano podjetje ob upoštevanju vseh njegovih izvedenih storitev oziroma gradenj v predhodnih treh letih vsaj 80 odstotkov skupnega povprečnega prometa ustvarilo z opravljanjem storitev oziroma gradenj za koncedenta ali druga podjetja, s katerimi je podjetje povezano, se ta zakon, razen 25. člena, ne uporablja za koncesije za storitve in koncesije za gradnje na področju dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU, ki jih:

- a) koncedent podeli povezanemu podjetju ali
- b) skupno podjetje, ki ga je več koncedentov ustanovilo izključno za opravljanje dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU, podeli podjetju, ki je povezano z enim od teh koncedentov.

(2) Za namene tega člena povezano podjetje pomeni vsako podjetje, katerega letni računovodski izkazi so konsolidirani z izkazi koncedenta v skladu z zahtevami iz Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L št. 182 z dne 29. 6. 2013, str. 19), zadnjič spremenjene z Direktivo Sveta 2014/102/EU z dne 7. novembra 2014 o prilagoditvi Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL L št. 334 z dne 21. 11. 2014, str. 86), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/34/EU).

(3) Pri koncedentih, za katere se ne uporablja Direktiva 2013/34/EU, povezano podjetje pomeni vsako podjetje:

- a) v katerem ima lahko koncedent posredno ali neposredno prevladujoč vpliv,
- b) ki ima lahko prevladujoč vpliv na koncedenta ali
- c) nad katerim ima, tako kot nad koncedentom, prevladujoč vpliv drugo podjetje na podlagi lastništva, finančne udeležbe ali pravil, ki to povezano podjetje urejajo.

(4) Če zaradi datuma ustanovitve ali začetka opravljanja dejavnosti povezanega podjetja podatki o prometu za predhodna tri leta niso na voljo, zadostuje, da to podjetje zlasti v poslovnem načrtu prikaže, da je promet iz prvega odstavka tega člena verjeten.

(5) Če iste ali podobne storitve ali gradnje zagotavlja več kot eno podjetje, ki je povezano s koncedentom, s katerim sestavlja gospodarsko skupino, se deleži iz prvega odstavka tega člena izračunajo ob upoštevanju skupnega prometa, ki ga ta povezana podjetja ustvarijo z zagotavljanjem storitev ali gradenj.

(6) Če je bilo skupno podjetje ustanovljeno za opravljanje dejavnosti v najmanj triletnem obdobju in akt o ustanovitvi skupnega podjetja določa, da bodo koncedenti, ki ga sestavljajo, ostali del tega

skupnega podjetja najmanj za enako obdobje, se ta zakon ne uporablja za koncesije na področju dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU, ki jih:

- a) skupno podjetje, ki ga je več koncedentov ustanovilo izključno za opravljanje te dejavnosti, podeli enemu od teh koncedentov ali
- b) koncedent podeli skupnemu podjetju, katerega del je.

19. člen

(pogodbe, ki zajemajo dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU in druge dejavnosti)

(1) Koncedent lahko pri pogodbah, namenjenih za več dejavnosti, sklene ločene pogodbe za vsako posamezno dejavnost ali enotno pogodbo. Če se odloči skleniti ločene pogodbe, se izvede ločen postopek za sklenitev pogodbe za posamezni del, skladno s pravili, ki veljajo za vsakega od njih, glede na značilnosti posamezne dejavnosti. Odločitev o sklenitvi enotne pogodbe ali več ločenih pogodb se ne sme sprejeti z namenom, da se te pogodbe izključijo iz uporabe tega zakona ali zakona, ki ureja javno naročanje.

(2) Za pogodbo, namenjeno za več dejavnosti, se uporabljajo pravila za dejavnost, za katero je pretežno namenjena.

(3) Pri pogodbah, pri katerih objektivno ni mogoče določiti, za katero dejavnost je pretežno namenjena, se veljavna pravila določajo v skladu z naslednjim:

- a) pogodba se sklene v skladu s tem zakonom, če za eno od dejavnosti, za katero se sklepa pogodba, veljajo določbe tega zakona, ki se uporabljajo za koncesije, ki jih podeljujejo koncedenti iz a), b) ali c) točke prvega odstavka 21. člena tega zakona, za drugo pa veljajo določbe zakona, ki se uporabljajo za koncesije, ki jih podeljujejo drugi koncedenti;
- b) pogodba se sklene v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje, če za eno od dejavnosti, za katere je namenjena pogodba, velja ta zakon, za drugo pa zakon, ki ureja javno naročanje;
- c) pogodba se sklene v skladu s tem zakonom, če za eno od dejavnosti velja ta zakon, za drugo pa zakon, ki ureja javno naročanje, ne velja.

20. člen

(koncesije, ki zajemajo dejavnosti iz Priloge II Direktive 2014/23/EU ter dejavnosti, ki vključujejo obrambne in varnostne vidike)

(1) Koncedent lahko pri pogodbah, namenjenih za več dejavnosti, podeli ločene koncesije za vsako posamezno dejavnost ali enotno koncesijo. Če se odloči podeliti ločene koncesije, se koncesija podeli skladno s pravili, ki veljajo za vsako od njih glede na značilnosti posamezne dejavnosti. Kadar se naročniki odločijo podeliti enotno pogodbo, se ne glede na 18. člen tega zakona uporabljata drugi in tretji odstavek tega člena. Odločitev o podelitvi enotne koncesije ali več ločenih koncesij se ne sme sprejeti z namenom, da se te koncesije izključijo iz uporabe tega zakona ali zakona, ki ureja javno naročanje na področju obrambe in varnosti.

(2) Kadar se koncedent odloči podeliti enotno koncesijo, se za sklenitev pogodbe, namenjene dejavnosti, ki jo ureja ta zakon, in drugi dejavnosti, ki jo ureja 346. člen PDEU, ta zakon ne uporablja.

(3) Kadar se koncedent odloči podeliti enotno koncesijo, se pogodba, namenjena dejavnosti, ki jo ureja ta zakon, in drugi dejavnosti, ki jo ureja zakon, ki ureja javno naročanje na področju obrambe in varnosti, sklene v skladu s tem zakonom ali v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje na področju obrambe in varnosti. Če takšna pogodba vključuje tudi naročila ali druge elemente, ki jih ureja 346. člen PDEU, se lahko pogodba sklene brez uporabe tega zakona.

(4) Odločitev za podelitev enotne koncesije iz drugega in tretjega odstavka tega člena mora temeljiti na objektivnih razlogih in ne sme biti sprejeta z namenom, da se pogodbe izključijo iz uporabe tega zakona.

45. člen

(razlogi za izključitev)

(1) Koncedent mora iz sodelovanja v postopku izbire koncesionarja izključiti gospodarski subjekt, če pri preverjanju v skladu s 47. členom tega zakona ugotovi ali je drugače seznanjen, da je bil

gospodarski subjekt pravnomočno obsojen na denarno kazen ali je bila osebi, ki je članica upravnega, vodstvenega ali nadzornega organa tega gospodarskega subjekta ali ima pooblastila za njegovo zastopanje ali odločanje ali nadzor v njem, izrečena pravnomočna kazen zapora za naslednja kazniva dejanja, opredeljena v Kazenskem zakoniku (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16 in 27/17; v nadaljnjem besedilu: KZ-1):

- ☐ terorizem (108. člen KZ-1),
- ☐ financiranje terorizma (109. člen KZ-1),
- ☐ ščuvanje in javno povelečevanje terorističnih dejanj (110. člen KZ-1),
- ☐ novačenje in usposabljanje za terorizem (111. člen KZ-1),
- ☐ spravljanje v suženjsko razmerje (112. člen KZ-1),
- ☐ trgovina z ljudmi (113. člen KZ-1),
- ☐ kršitev materialnih avtorskih pravic (148. člen KZ-1),
- ☐ kršitev avtorski sorodnih pravic (149. člen KZ-1),
- ☐ sprejemanje podkupnine pri volitvah (157. člen KZ-1),
- ☐ kršitev temeljnih pravic delavcev (196. člen KZ-1),
- ☐ goljufija (211. člen KZ-1),
- ☐ protipravno omejevanje konkurence (225. člen KZ-1),
- ☐ povzročitev stečaja z goljufijo ali nevestnim poslovanjem (226. člen KZ-1),
- ☐ oškodovanje upnikov (227. člen KZ-1),
- ☐ poslovna goljufija (228. člen KZ-1),
- ☐ goljufija na škodo Evropske unije (229. člen KZ-1),
- ☐ preslepitev pri pridobitvi in uporabi posojila ali ugodnosti (230. člen KZ-1),
- ☐ preslepitev pri poslovanju z vrednostnimi papirji (231. člen KZ-1),
- ☐ preslepitev kupcev (232. člen KZ-1),
- ☐ neupravičena uporaba tuje oznake ali modela (233. člen KZ-1),
- ☐ neupravičena uporaba tujega izuma ali topografije (234. člen KZ-1),
- ☐ ponaređitev ali uničenje poslovnih listin (235. člen KZ-1),
- ☐ izdaja in neupravičena pridobitev poslovne skrivnosti (236. člen KZ-1),
- ☐ zloraba informacijskega sistema (237. člen KZ-1),
- ☐ zloraba notranje informacije (238. člen KZ-1),
- ☐ zloraba trga finančnih instrumentov (239. člen KZ-1),
- ☐ zloraba položaja ali zaupanja pri gospodarski dejavnosti (240. člen KZ-1),
- ☐ nedovoljeno sprejemanje daril (241. člen KZ-1),
- ☐ nedovoljeno dajanje daril (242. člen KZ-1),
- ☐ ponaređanje denarja (243. člen KZ-1),
- ☐ ponaređanje in uporaba ponarejenih vrednotnic ali vrednostnih papirjev (244. člen KZ-1),
- ☐ pranje denarja (245. člen KZ-1),
- ☐ zloraba negotovinskega plačilnega sredstva (246. člen KZ-1),
- ☐ uporaba ponarejenega negotovinskega plačilnega sredstva (247. člen KZ-1),
- ☐ izdelava, pridobitev in odtujitev pripomočkov za ponaređanje (248. člen KZ-1),
- ☐ davčna zatajitev (249. člen KZ-1),
- ☐ tihotapstvo (250. člen KZ-1),
- ☐ zloraba uradnega položaja ali uradnih pravic (257. člen KZ-1),
- ☐ oškodovanje javnih sredstev (257.a člen KZ-1),
- ☐ izdaja tajnih podatkov (260. člen KZ-1),
- ☐ jemanje podkupnine (261. člen KZ-1),
- ☐ dajanje podkupnine (262. člen KZ-1),
- ☐ sprejemanje koristi za nezakonito posredovanje (263. člen KZ-1),
- ☐ dajanje daril za nezakonito posredovanje (264. člen KZ-1),
- ☐ hudodelsko združevanje (294. člen KZ-1).

(2) Koncedent mora iz sodelovanja v postopku izbire koncesionarja izključiti tudi gospodarski subjekt, če pri preverjanju ugotovi, da gospodarski subjekt ne izpolnjuje obveznosti plačila obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ v skladu s predpisi države, v kateri ima sedež, in predpisi države koncedenta, če vrednost teh neplačanih zapadlih obveznosti na dan objave obvestila o koncesiji ali objave namere o podelitvi koncesije znaša 50 eurov ali več. Šteje se, da gospodarski subjekt ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega stavka tudi, če na dan objave obvestila o koncesiji ali objave namere o podelitvi koncesije ni imel predloženih vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let do dne objave obvestila.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek koncedent gospodarskega subjekta ne sme izključiti iz sodelovanja v postopku izbire koncesionarja, če ta do dneva oddaje ponudbe izpolni svoje obveznosti s plačilom dolgovanih davkov ali prispevkov za socialno varnost ali sklene zavezujoči dogovor o takem plačilu, če je to dovoljeno s predpisi, ki urejajo davčni postopek.

(4) Koncedent mora iz posameznega postopka izbire koncesionarja izključiti gospodarski subjekt:

- ☐ če je v zadnjih treh letih pred potekom roka za oddajo ponudb pristojni organ Republike Slovenije ali druge države članice EU ali tretje države pri njem ugotovil najmanj dve kršitvi v zvezi s plačilom za delo, delovnim časom, počitki, opravljanjem dela na podlagi pogodb civilnega prava kljub obstoju elementov delovnega razmerja ali v zvezi z zaposlovanjem na črno, za kateri mu je bila s pravnomočno odločitvijo ali več pravnomočnimi odločitvami izrečena globa za prekršek;
- ☐ če se je nad gospodarskim subjektom začel postopek zaradi insolventnosti ali prisilnega prenehanja po zakonu, ki ureja postopek zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja, ali postopek likvidacije po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, če njegova sredstva ali poslovanje upravlja upravitelj ali sodišče, če so njegove poslovne dejavnosti začasno ustavljene, če se je v skladu s predpisi druge države nad njim začel tak postopek ali je nastal položaj z enakimi pravnimi posledicami;
- ☐ če je ta na dan, ko poteče rok za prejem ponudb, izločen iz postopkov oddaje javnih naročil zaradi uvrstitve v evidenco gospodarskih subjektov z negativnimi referencami, ki jo na podlagi zakona, ki ureja javno naročanje, vodi ministrstvo, pristojno za javna naročila.

(5) Ne glede na drugo alinejo prejšnjega odstavka se koncedent lahko odloči, da iz postopka izbire koncesionarja ne izključi gospodarskega subjekta, pri katerem je sodišče pravnomočno odločilo o potrditvi prisilne poravnave.

(6) Koncedent lahko iz sodelovanja v postopku izbire koncesionarja izključi gospodarski subjekt tudi v naslednjih primerih:

- ☐ če lahko koncedent kakor koli izkaže kršitev izpolnjevanja obveznosti na področju okoljskega, socialnega in delovnega prava, ki so določene v pravu Evropske unije, predpisih, ki veljajo v Republiki Sloveniji, kolektivnih pogodbah ali predpisih mednarodnega okoljskega, socialnega in delovnega prava. Seznam mednarodnih socialnih in okoljskih konvencij je naveden v Prilogi X Direktive 2014/23/EU;
- ☐ če lahko koncedent iz a), b) ali c) točke prvega odstavka 21. člena tega zakona z ustreznimi sredstvi izkaže, da je gospodarski subjekt zagrešil hujšo kršitev poklicnih pravil, zaradi česar je omajana njegova integriteta;
- ☐ če lahko koncedent iz a), b) ali c) točke prvega odstavka 21. člena tega zakona upravičeno sklepa, da je gospodarski subjekt z drugimi gospodarskimi subjekti sklenil dogovor, katerega cilj ali učinek je preprečevati, omejevati ali izkrivljati konkurenco. Šteje se, da je sklepanje koncedenta iz prejšnjega stavka upravičeno, če organ, pristojen za varstvo konkurence, na podlagi prijave koncedenta v 15 dneh koncedentu sporoči, da bo uvedel postopek ugotavljanja kršitve;
- ☐ če nasprotja interesov iz tretjega odstavka 27. člena tega zakona ni mogoče učinkovito odpraviti z drugimi, blažjimi ukrepi;
- ☐ če izkrivljanje konkurence zaradi morebitnega predhodnega sodelovanja gospodarskih subjektov pri pripravi koncesijske dokumentacije ni mogoče učinkovito odpraviti z drugimi, blažjimi ukrepi;
- ☐ če so se pri gospodarskem subjektu pri prejšnji pogodbi o izvedbi javnega naročila, sklenjeni s koncedentom, ali prejšnji koncesijski pogodbi, sklenjeni s koncedentom, pokazale precejšnje ali stalne pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključne obveznosti, zaradi česar je koncedent predčasno odstopil od prejšnjega naročila ali koncesijske pogodbe, je uveljavljal odškodnino ali so bile izvedene druge primerljive sankcije;
- ☐ če je gospodarski subjekt namenoma podal zavajajoče informacije, zahtevane zaradi preverjanja odsotnosti razlogov za izključitev ali izpolnjevanja pogojev za sodelovanje, ali če ni razkril teh informacij, ali če ne more predložiti dokumentov, ki se zahtevajo kot dokazila;
- ☐ če je gospodarski subjekt poskusil neupravičeno vplivati na odločanje koncedenta ali pridobiti zaupne informacije, zaradi katerih bi lahko imel neupravičeno prednost v postopku izbire koncesionarja, ali je iz malomarnosti predložil zavajajoče informacije, ki bi lahko pomembno vplivale na odločitev o izključitvi, izboru ali podelitvi koncesije.

(7) Koncedent iz postopka izbire koncesionarja kadar koli v postopku izključi gospodarski subjekt, če se izkaže, da je pred ali med postopkom podelitve koncesije ta subjekt glede na storjena ali neizvedena dejanja v enem od položajev iz prvega, drugega ali četrtega odstavka tega člena. Koncedent lahko kadar koli v postopku izključi tudi gospodarski subjekt, če se izkaže, da je pred ali med postopkom podelitve koncesije ta subjekt glede na storjena ali neizvedena dejanja v enem od položajev iz prejšnjega odstavka.

(8) Gospodarski subjekt, ki je v enem od položajev iz prvega ali šestega odstavka tega člena, lahko koncedentu predloži dokaze, da je sprejel zadostne ukrepe, s katerimi lahko dokaže svojo zanesljivost kljub obstoju razlogov za izključitev. Za zadostne ukrepe štejejo plačilo ali zaveza plačati nadomestilo za vso škodo, povzročeno s kaznivim dejanjem ali kršitvijo, aktivno sodelovanje s preiskovalnimi organi za celotno razjasnitev dejstev in okoliščin ter sprejetje konkretnih tehničnih, organizacijskih in kadrovskih ukrepov, ustreznih za preprečitev nadaljnjih kaznivih dejanj ali kršitev. Pri ocenjevanju ukrepov, ki jih sprejme gospodarski subjekt, koncedent upošteva težo in naravo kaznivega dejanja ali kršitve. Če koncedent oceni, da dokazi, ki jih je predložil gospodarski subjekt, zadoščajo, gospodarskega subjekta ne glede na prvi in šesti odstavek tega člena ne izključi iz postopka podelitve koncesije. Če koncedent oceni, da ukrepi ne zadoščajo, gospodarskemu subjektu pošlje utemeljitev takšne odločitve.

(9) Gospodarski subjekt, ki je bil iz sodelovanja v postopkih javnega naročanja ali postopkih izbire koncesionarja izključen na podlagi pravnomočne sodbe ali odločbe o prekršku, ki učinkuje v Republiki Sloveniji, v času trajanja izključitve ni upravičen do uporabe možnosti iz prejšnjega odstavka.

(10) Kadar pravnomočna sodba za kaznivo dejanje iz prvega odstavka tega člena ne določa trajanja izključitve iz postopkov izbire koncesionarja in koncedent oceni, da ukrepi, ki jih je gospodarski subjekt sprejel v skladu z osmim odstavkom tega člena, niso zadostni, koncedent gospodarski subjekt izloči iz postopka podelitve koncesije, če od datuma izreka pravnomočne sodbe za kaznivo dejanje iz prvega odstavka tega člena še ni preteklo pet let. Koncedent izloči gospodarski subjekt iz postopka izbire koncesionarja iz razloga iz šestega odstavka tega člena, če od datuma dejanja ali dogodka iz šestega odstavka tega člena še niso pretekla tri leta in koncedent oceni, da ukrepi, ki jih je gospodarski subjekt sprejel v skladu z osmim odstavkom tega člena, niso zadostni.

59. člen

(izvajanje koncesije s podizvajalci)

(1) Koncesionar lahko del koncesije odda v podizvajanje.

(2) Za namen tega zakona je podizvajalec gospodarski subjekt, ki je pravna ali fizična oseba in za koncesionarja, s katerim je koncedent sklenil koncesijsko pogodbo, lahko izvaja storitev ali gradnjo, ki je neposredno povezana s predmetom koncesijske pogodbe.

(3) Izvajanje dela koncesije s podizvajalcem ne vpliva na odgovornost koncesionarja za izvedbo koncesije, določeno v koncesijski pogodbi.

(4) Če bo ponudnik izvajal koncesijo s podizvajalci, mora v ponudbi navesti:

- ☐ vse podizvajalce in vsak del koncesije, ki ga namerava oddati v podizvajanje,
- ☐ kontaktne podatke in zakonite zastopnike predlaganih podizvajalcev.

(5) Koncesionar mora med izvajanjem koncesije koncedenta obvestiti o morebitnih spremembah informacij iz prejšnjega odstavka, in sicer najpozneje v petih dneh po spremembi. V primeru naknadne vključitve novih podizvajalcev mora koncesionar skupaj s predlogom poslati tudi podatke iz druge alineje prejšnjega odstavka.

(6) Koncedent mora zavrniti vsakega podizvajalca, če zanj obstajajo razlogi za izključitev iz prvega, drugega ali četrtega odstavka 45. člena tega zakona, razen v primeru iz tretjega odstavka 45. člena tega zakona, ob tem lahko vsakega podizvajalca zavrne tudi, če zanj obstajajo razlogi za izključitev iz šestega odstavka 45. člena tega zakona.

(7) Koncedent lahko zavrne predlog za zamenjavo podizvajalca oziroma vključitev novega podizvajalca tudi, če bi to lahko vplivalo na nemoteno izvajanje ali dokončanje del in če novi podizvajalec ne izpolnjuje pogojev, ki jih je koncedent opredelil v koncesijski dokumentaciji. Koncedent mora koncesionarja o morebitni zavrnitvi novega podizvajalca obvestiti najpozneje v desetih dneh od prejema predloga.

(8) Koncesionar mora spoštovati odločitev koncedenta glede zavrnitve podizvajalca iz šestega in sedmega odstavka tega člena.

63. člen

(pošiljanje podatkov o sklenjenih koncesijskih pogodbah)

(1) Koncedent mora v osmih dneh po sklenitvi poslati kopijo koncesijske pogodbe ministrstvu, pristojnemu za koncesije po tem zakonu, ki na podlagi pridobljenih podatkov vodi evidenco o sklenjenih koncesijskih pogodbah po tem zakonu. Kopija koncesijske pogodbe vsebuje naslednje podatke:

- ☐ naziv in sedež pogodbenih strank,
- ☐ opis predmeta in vrednost koncesije,
- ☐ investicijsko vrednost projekta, kadar gre za koncesijo gradenj,
- ☐ datum sklenitve pogodbe in
- ☐ trajanje koncesijske pogodbe.

(2) Koncedent mora ministrstvu iz prejšnjega odstavka poslati podatke o kateri koli spremembi v zvezi s koncesijsko pogodbo po tem zakonu. Podatke o spremembi mora koncedent poslati v osmih dneh od uveljavitve spremembe.

(3) V primeru sklenitve koncesijske pogodbe po tem zakonu s povezanim podjetjem ali skupnim podjetjem koncedent Evropski komisiji na njeno zahtevo pošlje naslednje podatke:

- a) imena povezanih podjetij ali skupnih podjetij,
- b) vrsto in vrednost koncesij,
- c) dokazila o tem, da razmerje med podjetjem ali skupnim podjetjem, ki so mu koncesije podeljene, in koncedentom izpolnjuje zahteve iz 12. člena tega zakona.